

Sygn. akt V GC 406/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Dowhanycz-Turoń
Protokolant: st. sekretarz sądowy Marzanna Ornaf	

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2015 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w J.

przeciwko (...)sp. j. w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 34 449,93 zł (trzydzieści cztery tysiące czterysta czterdzieści dziewięć złotych dziewięćdziesiąt trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty

- 17 174,21 zł od dnia 13.04.2014 r. do dnia zapłaty,

- 7 515,30 zł od dnia 15.04.2014 r. do dnia zapłaty,

- 9 760,42 zł od dnia 16.04.2014 r. do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4 140,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 2 400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

IV. zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 10,96 zł tytułem kosztów postępowania poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt VGC 406/14

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. z siedzibą w J. reprezentowana przez adwokata w pozwie skierowanym przeciwko **(...)sp. j. z siedzibą w Ł.** wniosła o zasądzenie od pozwanej kwot:

- 17.174,21 zł z tytułu niezapłaconej faktury VAT numer (...) z dnia 03.03.2014 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty;

- 7.515,30 zł tytułu nie zapłaconej faktury VAT numer (...) z dnia 05.03.2014 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty;

- 9.760,42 zł z tytułu niezapłaconej faktury VAT numer (...) z dnia 07.03.2014 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;

a także kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego udzielonego przez adwokata według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że pozwany zamówił u powoda produkowane przez niego pojemniki na kółkach w ilości 8512 sztuk. Powód zarejestrował zamówienie pozwanego pod numerem (...). Strony uzgodniły cenę jednostkową pojemnika na kwotę 4,3 Euro, wartość rabatu udzielonego pozwanemu na 4% oraz cenę pojedynczej palety, na których dokonana została dostawa na kwotę 5 Euro. Powód wysłał zamówiony przez pozwanego towar w dniach: 3.03.2014 r. w ilości 4256 sztuk; 5.03.2014 r. w ilości 1848 sztuk; 7.03.2014 r. w ilości 2408 sztuk i tytułu zamówienia nr (...) wystawił pozwanemu faktury VAT: za towar wysłany w dniu 03.03.2014 r. o nr (...) na kwotę 22.038,51 EURO tj. 91.844,68 zł, za towar wysłany w dniu 05.03.2014 r. o nr (...) na kwotę 11.419,66 EURO tj. 40.190,50 zł, za towar wysłany w dniu 07.03.2014 r. o nr (...) na kwotę 13.889,16 EURO tj. 52.19197,05 zł. Z tytułu faktury VAT nr (...) z dnia 03.03.2014 r. pozwany zapłacił powodowi 17.948,77 Euro. Powód w związku z tym wystawił pozwanemu fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...) oraz fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...). Z tytułu faktury VAT nr (...) z dnia 05.03.2014 r. pozwany zapłacił powodowi 7.793,54 Euro. Powód w związku z tym wystawił pozwanemu fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...) oraz fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...). Z tytułu faktury VAT nr (...) z dnia 07.03.2014 r. pozwany zapłacił powodowi 10.155,22 Euro. Powód w związku z tym wystawił pozwanemu fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...) oraz fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...). Powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 34.449,93 zł pismem z dnia 22.04.2014 r. oraz wiadomością e-mail z dnia 22.04.2014 r. W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pozwany wystosował do powoda „oświadczenie o potrąceniu” z dnia 24 kwietnia 2014 r., w którym uznał swoje zobowiązanie względem powoda. Jednocześnie pozwany dokonał „potrącenia” domniemanej wierzytelności jakoby przysługującej mu wobec powoda w wysokości 34.617,60 EURO z tytułu naprawienia szkody polegającej na utracie korzyści ze współpracy z (...). Pozwany nawiązał przy tym do treści wezwania do zapłaty z dnia 27 marca 2014 r., jakie wystosował jego pełnomocnik. Powód twierdził, że pozwany nie dokonał skutecznego potrącenia wierzytelności.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana reprezentowana przez adwokata (k.52) wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, iż w 2010 r. strony łączyła tzw. umowa marketingowa która została wypowiedziana z uwagi na dokonane poza wiedzą pozwanego porozumienia z kontrahentem pozyskanym przez pozwanego. Pozwany wywodził, iż pomimo tego strony powróciły do współpracy pod koniec 2011 r. z nowym kontrahentem (...) w Szwajcarii. Wtedy to powód przesłał pozwanemu cennik swoich produktów celem prowadzenia działalności z firmą (...). Strony działały na podstawie porozumienia którego bazą był warunki wypracowane w umowie z 7 czerwca 2010 r. Jedyną zaakceptowaną przez powoda zmianą był sposób zapłaty prowizji. Pozwany płacił za towar powodowi według ustalonych cen otrzymując od (...) w Szwajcarii zwrot zapłaconego wynagrodzenia powiększony o należną prowizję. Negocjacja cen za produkty należała każdorazowo do pozwanego. Współpraca na powyższych zasadach odbywała się bez przeszkód do grudnia 2013 r. Wszelkie zamówienia od klientów pozyskiwanych przez pozwanego były uzgadniane z powodem i przekazywane mu, zaś towar zawsze dostarczany był bezpośrednio kontrahentowi ze Szwajcarii. W październiku 2013 r. pozwany przekazał powodowi kolejne zamówienia od (...) w Szwajcarii, które miały zostać zrealizowane w grudniu 2013 r. W tym czasie pozwany z uwagi na przejściową utratę płynności finansowej zaproponował powodowi zmianę stosowanych od 2011 r. zasad współpracy i powrót do konstrukcji przewidywanej w umowie z 7 czerwca 2010 r. także w zakresie sposobu zapłaty prowizji. W tym celu strony oraz (...) w Szwajcarii zawarły w dniu 13 grudnia 2013 r. umowę dotyczącą zmiany zasad realizacji trzech zamówień oznaczonych numerami (...), (...) i (...). Podobną umowę modyfikującą zasady współpracy dotyczące powyższych trzech zamówień zawarły między sobą

strony w dniu 16 grudnia 2013 r. W związku z realizacją powyższych porozumień pozwany wystawił powodowi fakturę VAT (...), a pozwany prowizję zapłacił. Następnie strony powróciły do uzgodnionych wcześniej tj. przed datą 13 grudnia 2013 r. zasad współpracy z (...) w Szwajcarii. W jej wyniku zrealizowane zostały trzy dostawy towarów objęte pozwem. Pozwany podał, iż powód dnia 28 lutego 2014 r. bezprawnie zerwał porozumienie stron dotyczące współpracy a podane przyczyny nie miały żadnego odniesienia do rzeczywistości gdyż jego zdaniem przyczyną zerwania współpracy był fakt, iż powód podjął poza wiedzą i zgodą pozwanego negocjacje z (...) zmierzające do nawiązania z nim bezpośredniej współpracy. Działania te spowodowały po stronie pozwanej szkodę polegającą na utracie korzyści ze współpracy z dotychczasowym klientem (...). Powstała z powyższego tytułu szkoda na kwotę 34 617,60 EURO. Szkoda wyliczona została w oparciu o dotychczasowe zasady współpracy stron, wedle których należna prowizja stanowi różnicę pomiędzy cenami zaoferowanymi pozwanemu przez powoda a cenami uiszczanymi przez (...). Wynagrodzenie średniomiesięczne uzyskano odejmując od łącznej wartości faktur (...) w okresie współpracy – 487 854,20 EURO łączną wartość faktur netto powoda – 376 048,61 EURO. Co daje kwotę 111805,59 EURO, a następnie odejmując 10,5 % wartości faktur (...) (skonto). Powyższe oznacza, iż w okresie współpracy stron zysk pozwanego to kwota 60.580,90 EURO. Co w okresie trwającej 21 miesięcy współpracy daje średniomiesięczny zysk rzędu 2.884,80 EURO. Pozwany równocześnie złożył oświadczenie o potrąceniu dochodzonych pozwem wierzytelności z wierzytelnością w wysokości 34 617,60 EURO.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Strony są przedsiębiorcami.

(okoliczność bezsporna)

Strony współpracowały na podstawie umowy marketingowej z dnia 07.06.2010 r. Przedmiotem tej umowy była działalność strony pozwanej jako przedstawiciela na rzecz powoda jako producenta polegająca na wyszukiwaniu / pozyskaniu odbiorców zagranicznych na wyroby produkowane przez (...) sp. z o.o. a także na pośredniczeniu przy zawieraniu umów z tymi odbiorcami za co stronie pozwanej przysługiwała prowizja. Umowa ta została wypowiedziana przez powoda we wrześniu 2010 r. i strony zaprzestały współpracy.

(dowody z dokumentów w postaci: umowy marketingowej z 06.06.2010 r. k. 32-34;

- wypowiedzenia umowy z 15.09.2010 r. k. 37, przesłuchanie strony pozwanej k.171v)

Po pewnym czasie strony podjęły kontakty handlowe lecz nie zawarły kolejnej umowy marketingowej. Współpraca w tym okresie polegała na składaniu przez pozwanego zamówień na towary produkowane przez powoda, które ten mu sprzedawał. Powód reprezentowany przez I. M. udostępniał swój cennik stronie pozwanej natomiast ona po doliczeniu swojej marży przedstawiała cennik produktów firmie (...) w Szwajcarii. Zazwyczaj kontakty te odbywały się e-mailowo. Ich obsługę u strony pozwanej prowadził G. T..

W dniach 12 i 16 grudnia 2013 r. w związku z problemami finansowymi strony pozwanej strony zmieniły dotychczasowe zasady współpracy w ten sposób, że trzy zamówienia z października 2013 r. złożone przez (...) w Szwajcarii u strony pozwanej będące w toku realizacji pozwana przelała na powoda. W cesji zastrzeżono, że ceny produktów pozostają takie same jak w przypadku przekazanych zamówień. (...) płaci za zamówienia z rabatem w wysokości 2% skonto, 6,5% premii i 2% udziału marketingowego i płatność wyniesie 63.993,22 euro.

Po wykonaniu umów z dni 12 i 16 grudnia 2013 r. strony powróciły do współpracy na wcześniejszych zasadach i strona pozwana składała zamówienia u powoda.

W e-mailu z dnia 28 lutego 2014 r. powód reprezentowany przez I. M. oświadczył stronie pozwanej reprezentowanej przez G. T. m.in., że towar został dostarczony w katastrofalnych warunkach i nie dokonano w terminie płatności przy

ostatnich dwóch ciężarówkach oraz poinformował, że nie może kontynuować dalszej współpracy i nie będzie w związku z tym udostępniać stronie pozwanej nowych cenników i katalogów.

Strona pozwana sporządziła wykazy wzajemnych rozliczeń stron. Obliczyła m.in., że w okresie współpracy stron zysk pozwanego to kwota 60.580,90 EURO. Co w okresie trwającej 21 miesięcy współpracy daje średniomiesięczny zysk rzędu 2.884,80 EURO.

(dowody z dokumentów w postaci: korespondencji mailowej z okresu 4-21.11.2011 r. wraz z cennikiem k. 56-62; korespondencji mailowej z okresu 23-24.10.2012 r. k. 63-66; faktur VAT (...) z zamówieniami i zamówieniem (...) k. 67-70; faktury VAT (...) wraz z zamówieniami i zamówieniem (...) k.71-74; korespondencji mailowej z okresu 17.09.-02.10.2013 r. k. 75-78; wiadomości e-mail z 18.09.2013 r. k. 79-81; wiadomości e-mail z 20.09.2013 r. k. 82-84; zamówień od (...) o nr (...), (...) wraz z zamówieniem (...) k. 85-86; zamówień od (...) nr (...) z zamówieniem (...) k. 87-88; e-maila z 12.12.2013 r. i umowy z 13i 16.12.2013 r. k. 89-95;

faktury VAT nr (...) k. 96; faktur VAT dla (...) nr (...) z fakturami (...) o nr (...) k. 97-98; korespondencji mailowej z 28.02.2014 r. k. 99-100; tłumaczeń dokumentacji nadesłanych 08.12.2014 r. k. 119 (folia), przesłuchanie strony pozwanej k.171v)

W następnym okresie zostało zrealizowane zamówienie strony pozwanej dotyczące pojemników na kółkach w ilości 8512 sztuk. Powód zarejestrował je pod numerem (...). Strony uzgodniły cenę jednostkową pojemnika na kwotę 4,3 Euro, wartość rabatu udzielonego pozwanemu na 4% oraz cenę pojedynczej palety, na których dokonana została dostawa na kwotę 5 Euro.

Powód wysłał zamówiony przez pozwanego towar w dniach:

3.03.2014 r. w ilości 4256 sztuk;

5.03.2014 r. w ilości 1848 sztuk;

7.03.2014 r. w ilości 2408 sztuk.

Z tytułu zamówienia nr (...) wystawił pozwanemu faktury VAT:

- za towar wysłany w dniu 03.03.2014 r. o nr (...) na kwotę 22.038,51 EURO tj. 91.844,68 zł,

- za towar wysłany w dniu 05.03.2014 r. o nr (...) na kwotę 11.419,66 EURO tj. 40.190,50 zł,

- za towar wysłany w dniu 07.03.2014 r. o nr (...) na kwotę 13.889,16 EURO tj. 52.19197,05 zł.

Z tytułu faktury VAT nr (...) z dnia 03.03.2014 r. pozwany zapłacił powodowi 17.948,77 Euro. Powód w związku z tym wystawił pozwanemu fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...) oraz fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...).

Z tytułu faktury VAT nr (...) z dnia 05.03.2014 r. pozwany zapłacił powodowi 7.793,54 Euro. Powód w związku z tym wystawił pozwanemu fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...) oraz fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...).

Z tytułu faktury VAT nr (...) z dnia 07.03.2014 r. pozwany zapłacił powodowi 10.155,22 Euro. Powód w związku z tym wystawił pozwanemu fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...) oraz fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...).

(dowody z dokumentów w postaci: specyfikacji wysyłkowych nr(...)k. 11-12, 19-20, 15-16; dowodów WZ 1968 k. 10; 2085 k. 18, 2557 k. 14; CMR z 06.03.2014 r., faktur VAT z 03, 05 i 07.03.2014 r. k. 9, 13, 17; faktur korygujących 143, 144, 145, 146, 147, 148,/2014 k. 21-26, przesłuchanie strony pozwanej k.171v)

Powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 34.449,93 zł pismem z dnia 22.04.2014 r. oraz wiadomością e-mail z dnia 22.04.2014 r. Wskazał przy tym na terminy płatności w/w faktur z dni 03.05 i 07.03.2014 r. odpowiednio w dniach 12,14 i 15.04.2014 r.

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pozwany wystosował do powoda „oświadczenie o potrąceniu” z dnia 24 kwietnia 2014 r., w którym dokonał potrącenia wierzytelności przysługującej mu wobec powoda w wysokości 34.617,60 EURO z tytułu naprawienia szkody polegającej na utracie korzyści ze współpracy z (...). Pozwany nawiązał przy tym do treści wezwania do zapłaty z dnia 27 marca 2014 r., jakie wystosował jego pełnomocnik.

Powód w dalszej korespondencji twierdził, że pozwany nie dokonał skutecznego potrącenia wierzytelności.

(dowody z dokumentów w postaci: pisma z 22.04.2014 r. k. 27; wiadomości e-mail z 22.04.2014 r. k. 28; oświadczenia o potrąceniu z 24. (...). k. 29; 3 zestawień stanowiących podstawę wyliczeń miesięcznych k. 101-103; wezwania do zapłaty z 27.03.2014 r. k. 36, przesłuchanie strony pozwanej k.171v)

Powód pismem z dnia 28.05.2014 r. wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem. Wezwanie okazało się bezskuteczne.

(dowód z dokumentu w postaci: ostatecznego wezwania do zapłaty z 28.05.2014 r. k. 40)

G. T. dnia 16 marca 2015 r. otrzymał e-maila od A. K. - pracownika (...) w którym został poinformowany, że „dyrektor naczelny jest zaangażowany w (...) w związku z postępowaniem sądowym (...) (...)i korespondencją i zdecydował, że (...) na razie nie chce dalej współpracować (...).

(dowód z dokumentu w postaci e- maila z dnia 16.03.2015r. z tłumaczeniem, przesłuchanie strony pozwanej k.171v)

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Powód w tym zakresie dowiódł w niniejszym postępowaniu za pomocą dowodów z dokumentów zasadność swojego roszczenia zarówno co do samej zasady, jak i co do konkretnych, żądanych kwot. Wypełnił zatem nałożony nań dyspozycją art. 6 k.c. obowiązek dowodowy. Zgodnie bowiem z tym przepisem ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Dowody z dokumentów zaoferowane przez powoda były spójne, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności, zresztą nie czynił tego również pozwany. Ich treść odpowiadała zatem prawdzie.

Sąd stoi na stanowisku, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazywał jednoznacznie, iż strony w zakresie działalności swoich przedsiębiorstw zawarły ze sobą umowy sprzedaży. Pozwany złożył bowiem zamówienie które powód zarejestrował pod numerem (...). Strony uzgodniły cenę jednostkową pojemnika na kwotę 4,3 Euro, wartość rabatu udzielonego pozwanemu na 4% oraz cenę pojedynczej palety, na których dokonana została dostawa na kwotę 5 Euro. Powód oczekując w zamian zapłaty stosownej ceny przeniósł na pozwanego własność towarów wyprodukowanych przez siebie i wskazanych na spornych fakturach VAT i wydał je pozwanemu, a on niewątpliwie je odebrał. Powód wysłał zamówiony przez pozwanego towar w dniach 3.03.2014 r. w ilości 4256 sztuk; 5.03.2014 r. w ilości 1848 sztuk i 7.03.2014 r. w ilości 2408 sztuk. Z tytułu zamówienia nr (...) wymieniony wystawił pozwanemu faktury VAT:

- za towar wysłany w dniu 03.03.2014 r. o nr (...) na kwotę 22.038,51 EURO tj. 91.844,68 zł,
- za towar wysłany w dniu 05.03.2014 r. o nr (...) na kwotę 11.419,66 EURO tj. 40.190,50 zł,
- za towar wysłany w dniu 07.03.2014 r. o nr (...) na kwotę 13.889,16 EURO tj. 52.19197,05 zł.

Jak stanowi art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Zatem cena wskazana na w fakturach winna zostać przez pozwaną uiszczona. Sąd miał przy tym na uwadze, że z tytułu faktur VAT nr :

- (...) z dnia 03.03.2014 r. pozwany zapłacił powodowi 17.948,77 Euro i powód w związku z tym wystawił pozwanemu fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...) oraz fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...),

- (...) z dnia 05.03.2014 r. pozwany zapłacił powodowi 7.793,54 Euro i powód w związku z tym wystawił pozwanemu fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...) oraz fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...),

- (...) z dnia 07.03.2014 r. pozwany zapłacił powodowi 10.155,22 Euro i powód w związku z tym wystawił pozwanemu fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...) oraz fakturę korygującą z dnia 28.04.2014 r. nr (...).

Zatem zdaniem Sądu do zapłaty pozostała stronie pozwanej na rzecz powoda kwota 34.449,93 zł przy czym terminy płatności w/w faktur z dni 03,05 i 07.03.2014 r. nie zostały w ich treści wskazane i zdaniem Sądu następowały odpowiednio w dniach 12,14 i 15.04.2014 r. Terminy te zostały bowiem umówione przez strony i wskazane zgodnie z umową w wezwaniach do zapłaty kierowanych do pozwanej przez powoda dnia 22.04.2014 r. Znamienne przy tym jest, że strona pozwana nie zakwestionowała w/w terminów płatności w odpowiedzi na rzeczzone wezwania. Zatem były one podane zgodnie z umową stron.

Nie uszło uwadze Sądu, że strona pozwana odsprzedawała następnie towary produkowane przez powoda do (...) w Szwajcarii po doliczeniu swojej marży. Brak było jednak jakichkolwiek dowodów na poparcie twierdzeń strony pozwanej, że strony w ramach realizacji zamówienia nr (...) współpracowały na zasadach analogicznych jak w umowie marketingowej z dnia 07.06.2010 r. Zważyć bowiem trzeba, że umowa ta została wypowiedziana przez powoda we wrześniu 2010 r., a po ponownie podjętej przez strony współpracy w 2011 r. strony nie zawarły kolejnej umowy marketingowej. Zatem uprawnione jest twierdzenie, iż strona pozwana była pośrednikiem pomiędzy producentem a odbiorcą w Szwajcarii, którego zysk wynikał z doliczonej marży.

Sąd nie podzielił zarzutu potrącenia podniesionego przez stronę pozwaną w związku ze złożonym dnia 24 kwietnia 2014 r. oświadczeniem o potrąceniu (k.29), a następnie powielonym w odpowiedzi na pozew i podczas rozprawy dnia 25.06.2015 r. Oświadczenie o potrąceniu, o którym mowa w art. 499 k.c., jest czynnością materialnoprawną powodującą - w razie wystąpienia przesłanek określonych w art. 498 § 1 k.c. - odpowiednie umorzenie wzajemnych wierzytelności jednakże przesłanki te należy udowodnić, zgodnie z regułą wynikającą z art. 6 k.c. Tymczasem w niniejszej sprawie brak było wiarygodnych dowodów na poparcie zasadności rzeczzonego zarzutu.

W szczególności Sąd miał na uwadze, iż twierdzenia strony pozwanej w zakresie istnienia szkody z tytułu utraconych korzyści w kwocie 34.617,60 EURO nie zostały poparte żadnymi wiarygodnymi dowodami z dokumentów. Sąd uznał więc te twierdzenia za subiektywne, bowiem przesłuchiwana podczas rozprawy dnia 25.06.2015 r. reprezentantka pozwanej była w sposób oczywisty zainteresowana uzyskaniem korzystnego rozstrzygnięcia Sądu. Nie wiadomo więc na jakiej podstawie pozwana wykonywała, że (...) sp. z o.o. nie chciała kontynuować dalszej współpracy stron ponieważ nawiązała ją bezpośrednio z (...) w Szwajcarii. Tym bardziej, że powód wskazywał na odmienne przyczyny braku chęci dalszej współpracy w e-mailu z dnia 28.02.2014 r. Nie przedstawiono Sądowi dowodów również na to, że (...) taką bezpośrednią współpracę w ogóle podjęła. Żadne wiarygodne dowody nie wskazywały także dlaczego pozwana oczekiwała, że będzie współpracowała z (...) w Szwajcarii przez dalszy okres 12 miesięcy. Sąd zwracał się ze stosownymi zapytaniami w tym zakresie do (...) w Szwajcarii, jednakże pozostały one bez odpowiedzi (k.115). O zasadności stanowiska pozwanej w tym zakresie nie mogła zdaniem Sądu stanowić treść e – maila z dnia 16 marca 2015 r. albowiem G. T. został jedynie poinformowany w nim, że dyrektor naczelny jest zaangażowany w (...) w związku z postępowaniem sądowym (...) (...)i korespondencją i zdecydował, że (...) na razie nie chce dalej współpracować (...). Nie wynika z jego treści ani czego dotyczy rzeczzone postępowanie i korespondencja, ani czy (...) bezpośrednią współpracę z (...) podjęła. Brak było zatem w ocenie Sądu podstawy materialnoprawnej do złożenia oświadczenia o potrąceniu. Nadto nie sposób nie dostrzec, że pozwana nie dowiodła wiarygodnymi dowodami wysokości szkody.

Sąd miał na uwadze, że wymieniona sporządziła wykazy wzajemnych rozliczeń stron i obliczyła m.in., że w okresie współpracy stron zysk pozwanej to kwota 60.580,90 EURO, co w okresie trwającej 21 miesięcy współpracy daje średniomiesięczny zysk rzędu 2.884,80 EURO lecz dokumentacja ta została sporządzona przez stronę i miała dla Sądu walor jedynie dokumentu prywatnego (art. 245 kpc), który stanowi dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Reasumując, w ocenie Sądu strona pozwana nie dokonała skutecznego potrącenia w rozumieniu art. 498 i 499 k.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku. Orzeczenie w zakresie ustawowych odsetek od kwot wymienionych w tymże rozstrzygnięciu oparte zostało na dyspozycji art. 481 k.c. Zważywszy, iż terminy płatności spornych faktur następowały w dniach 12,14 i 15.04.2014 r. stwierdzić należało, iż terminy ich wymagalności następowały odpowiednio w dniach 13,15 i 16.04.2014 r. Z tej przyczyny orzeczono o oddaleniu dalej idącego powództwa w punkcie II wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie III wyroku w oparciu o treść art. 100 zd. 2 k.p.c. mając na względzie, że powód nieznacznie uległ w swoim żądaniu (tylko w zakresie ustawowych odsetek). Wysokość zasądzonych w punkcie III wyroku kosztów opiewała na łączną kwotę 4.140,00 zł, w tym opłata od pozwu w wysokości 1.723,00 zł, na podstawie §6 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) koszty te wyniosły 2.400,00 zł, zaś opłata skarbową od pełnomocnictwa wynosiła 17 zł.

W punkcie IV wyroku Sąd zasądził na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych od pozwanego kwotę 10,96 zł tytułem kosztów postępowania w postaci części wynagrodzenia tłumacza M. G. (k. 128) tymczasowo pokrytej przez Skarb Państwa. Strona pozwana bowiem wnioskuje o przeprowadzenie czynności z udziałem tłumacza i uiściła zaliczkę na ten cel w wysokości 100,00 zł, jednakże wynagrodzenie M. G. opiewało na 110,96 zł a strona pozwana wezwana do dopłaty kwoty 10,96 zł nie uiściła jej w określonym przez Sąd terminie.

Sąd podczas rozprawy dnia 23-04-2015 r. postanowił pominąć dowód z przesłuchania powoda albowiem prawidłowo wezwany na rozprawę pod tym rygorem nie stawiał się i nie usprawiedliwił swego niestawiennictwa w sposób przewidziany procedurą cywilną (k.143, 146).

Sąd podczas rozprawy dnia 25-06-2015 r. na podstawie art. 130⁴ § 1,2 i 5 k.p.c. postanowił pominąć dowód z przesłuchania strony pozwanej w osobie G. T. albowiem strona pozwana nie uiściła w terminie określonym przez Sąd zaliczki na poczet kosztów przeprowadzenia tegoż dowodu (k.159v,163,166,168). Uiszczenie po terminie zaliczki musiałoby skutkować odwołaniem planowanej na dzień 25.06.2015 r. rozprawy z uwagi na konieczność zapewnienia na termin tłumacza i wyznaczeniem kolejnej rozprawy, a zatem zbędnie przedłużyłoby postępowanie w sprawie i z tej przyczyny zarządzono zwrot zaliczki uiszczonej po terminie.